

РЕШЕНИЕ

№ 8425

гр. София, 12.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **9306** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ) вр. реда на чл.203 – 207 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано по искова молба на К. К. С. от [населено място] срещу Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с която на основание чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, са предявени срещу ответника три обективно съединени иска за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, общо в размер на 5000 лв., като след разделяне на производството, настоящето дело е по иска срещу СДВР за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, общо в размер на 1000 лв., вследствие от незаконосъобразна проверка за наличие на наркотични вещества, извършена на 08.09.2022г. в [населено място] от служители на ответника, ведно със законната лихва от момента на увреждането (08.09.2023г) до окончателното изплащане на сумата.

Към исковата молба са приложени писмени доказателства по опис. Направени са и искания за събиране на доказателства. В съдебно заседание ищецът поддържа иска, като моли да бъде уважен изцяло. Претендира разноски.

В писмен отговор ответникът оспорва исковата молба, излага доводи за липса на елементите, предвидени в закона, за ангажиране отговорността му по реда на ЗОДОВ.

В условията на евентуалност оспорва по основание и размер иска. Претендира юрисконсулско възнаграждение, прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Излага становище по доказателствените искания в исковата молба.

Ищецът твърди, че на 08.09.2022г. в [населено място] около 9:15 часа, ищецът К. С., прибирайки се от работа със служебен товарен автомобил Рено Трафик с рег. [рег.номер на МПС] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], бил спрял за проверка без да е извършил нарушение на правилата на Закона за движение по пътищата (ЗДвП). Полицейските служители, поискали да тестват ищеца за употреба на наркотични вещества, въпреки че не били налице външни признаци, поведение или реакции от негова страна за употреба на такива. Служителите не посочили причина за тази проверка, а К. С. се съгласил, тъй като не употребявал наркотици.

Ищецът направил теста, като му направило впечатление, че го накарали да държи тестовата касета твърде дълго време в устната кухина. Тестът показал положителен резултат за амфетамин. С. поискал да се подложи на кръвно изследване. Бил издаден талон за медицинско изследване № 077370 за ВМА, където на ищеца била взета кръвна проба за изследване.

Ищецът К. С. бил задържан, за което била издадена заповед за задържане.

Във връзка с извършената проверка бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия АД № 21698/08.09.2022г., а свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) било отнето със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 3542/08.09.2022г.

Било образувано досъдебно производство (ДП) № 1218/2022г. по описа на 04 РУ-СДВР, пр.пр. № 32966/2022г. по описа на Софийска районна прокуратура (СРП). В хода на наказателното производство било назначена химико-токсикологична експертиза, според която в кръвта и урината на ищеца не било установено наличие на наркотични вещества или техни аналози, поради което с Постановление от 13.002.2023г. на прокурор от СРС наказателното производство било прекратено. СУМПС било върнато едва на 15.08.2023г., в резултат на което не можел да изпълнява служебните си задължения на куриер. Той цял живот бил шофьор/ куриер.

В исковата молба се посочва още, че К. С. страда от хроничен диабет и е инсулино-зависим, страда от диабетна невропатия, хипертонично сърце и сутринта на 08.09.2022г. след прибиране от работа е трябвало да си постави сутрешна доза инсулин. Във ВМА по време на взимане на кръвна проба ищецът уведомил медицинските лица за заболяването си, които измерили кръвната му захар , която била висока и се покачвала, а ищецът започнал да се чувства зле, тъй като заради проверката не успял да вземе инсулин. По време на задържането се почувствал още по-зле.

Заявява, че поради извършената спрямо него незаконосъобразна проверка за наркотични вещества, без да са били налице външни признаци, поведение или реакции от негова страна за употреба на такива, той е бил задържан при нечовешки условия, застрашаващи сериозно здравето и живота му и останал без СУМПС за периода от 08.09.2022г до 15.08.2023г. Твърди, че по време на проверката преживял много интензивен и продължителен стрес, който довел до качествени изменения в живота му. Почувствал се унижен. Започвал да изпитва силно чувство на стрес,

безсъние, песимизъм, чувство на безпомощност. Твърди, че тези вреди са в причинно-следствена връзка с действията на служителите на ответника по незаконосъобразна проверка за наркотици, започнала без фактическо основание и фалшиво положителният резултат от теста.

От ищеца с исковата молба са представени и са приети като доказателства по делото – писмени документи – административната преписка относно издаване на заповедта за задържане и заповедта за налагане на ПАМ, АУАН, препис от трудовата книжка на ищеца, експертно решение 90473 от 01.11.2002г., експертно решение № 90169 от 01.02.2023г. и експертно решение № 1853 от 17.07.2019г., от които се установява, че ищецът страда от захарен диабет тип 1 от 15-годишна възраст и провежда инсулиново лечение, кореспонденция с органите на отдел “ПП” СДВР относно връщане на СУМПС на ищеца.

От СРП са изпратени съдебната химико-токсикологична експертиза и постановлението за прекратяване на наказателното производство.

От ответника са представени картон на водача, протокол[ЕИК]-1000 за сервизна проверка на Drugtest 5000; списък на служителите от 02 група, 02 сектор при ОПП – СДВР относно проведено обучение за работа с Drager Drugtest 5000 за наркотични вещества и техните аналози. С писмо вх. № 12863 от 08.04.2024 от ОПП-СДВР са изпратени заверени копия на всички документи във връзка с извършената проверка на 08.09.2022г. на К. К. С., като проверката е извършена от мл. автоконтрольор П. Г. С. в присъствието на свидетел С. Й. К., служители на ОПП- СДВР.

По искане на ищеца пред съда са разпитани свидетелите Т. И. Д., колега на К. С. в “Е.” и А. Ц. К., познат на ищеца от 30 години. Свидетелят Д. заявява, че през септември 2022г. около 9-10 часа му се обадили да отиде да вземе служебния бус на “Е.”, тъй като шофьорът К. С. бил спрял за проверка и били открити наркотици. Когато свидетелят отишъл на място разговарял с него, взел ключовете. Според свидетеля ищецът имал нормално поведение, нямал необичайно поведение.

Според показанията на свидетеля К., К. С. се променил след проверката, бил обезпокоен и огорчен, споделял, че е засрамен пред колегите, че са го набедили, че може да употребява наркотици. Ищецът споделял със свидетеля, че се разрушил сънят му, не се хранел редовно, спрял енергийните напитки, изгубил си работата и се опасявал, че няма да може да си намери работа.

Въз основа на тази фактическа обстановка и предвид очертания от ищеца предмет на иска, настоящият съдебен състав прави следните изводи:

С оглед така установената фактическа обстановка, искът е допустим. Ищецът разполага с активна процесуална легитимация за неговото предявяване, тъй като в резултат на незаконосъобразни действия – проверка за наркотични вещества, заявява претенция на увредено лице от същите. Ответникът разполага с пасивна процесуална легитимация по смисъла на чл. 205 от АПК, тъй като съгласно чл. 37, ал.2 ЗМВР СДВР е юридическо лице, осъществяващо контролна и превантивна дейност, на основание чл. 42, ал.2 ЗМВР. Съдът е местно и родово компетентен за валидно разглеждане на иска по смисъла на общите правила на чл. 132 и 133, ал. 1 и 2 от АПК.

Исковите за обезщетения за вреди от имуществен характер - загуби и пропуснати ползи и неимуществени такива, причинени от незаконосъобразни действия или бездействия на административни органи или длъжностни лица се разглеждат от административния съд по реда на чл. 203 и сл. от АПК, към който препраща и чл. 1, ал. 2 от ЗОДОВ. Разпоредбата на чл. 4 от ЗОДОВ урежда материалноправния режим

на отговорността с препращане за неуредените въпроси съответно към гражданските закони - § 1 от Заключителните разпоредби на ЗОДОВ. Следователно, искът по глава единадесета от АПК е граждански, основаващ се на фактическия състав на непозволеното увреждане, независимо от това дали вредите са причинени виновно от длъжностните лица. С оглед на това, отговорността следва да бъде характеризирана като гаранционно-обезпечителна.

За да бъде ангажирана отговорността по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е необходимо да са налице кумулативно следните предпоставки: незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод изпълнение на административна дейност, в резултат на което да е причинена вреда, като тази вреда следва да е пряка и непосредствена последица от акта, действието или бездействието му. При липса на който и да е от елементите на посочения фактически състав, не може да се реализира отговорността на държавата и общините по посочения ред.

В случай, когато се претендира присъждане на обезщетение от незаконосъобразни действия на административен орган, на основание чл. 204, ал.4 АПК, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението.

В чл. 165, ал.1 от Закона за движени по пътищата (ЗДвП) са изброени правомощията на определени от министъра на вътрешните работи служби, сред които в т.1 е посочено, че контролират спазването на правилата за движение от участниците в движението Съгласно чл. 165, ал.2, т. 3 от ЗДвП при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби не допускат управлението на моторно превозно средство от водач, който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление и/или е употребил алкохол с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози.

От приетите по делото писмени доказателства, изпратени от ответника, се установява, че служителите, извършили проверката на ищеца – мл. автоконтрольор П. Г. С. и мл. автоконтрольор П. Й. К. са служители на отдел “Пътна полиция” СДВР и на 08.09.2022 от 07:00 до 19:00 часа са осъществявали дейност по контрол на пътя, което се установява и от ежедневната форма за отчет.

От представения списък 16262/23.03.2022г., утвърден от началника на отдел “Пътна полиция” СДВР се установява, че те са обучени за работа с техническо средство за наркотични вещества и техните аналози Drager Drug test 5000. Според приложения протокол за сервизна проверка използваният уред е бил годен.

При така събраните доказателства се установява, че извършената проверка е законосъобразна и не са налице незаконосъобразни действия от страна на служителите на ответника.

Разпоредбата на чл. 5, ал.1 от Наредба № 1 № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, на която се позовава ищецът в исковата молба, гласи, че при наличие на външни признаци, поведение или реакции на водачите на МПС за употребата на наркотични вещества или техни аналози се извършва проверка с тест или лицата се изпращат за медицинско изследване. От тази разпоредба не следва обаче, че за да бъде извършена проверка за употреба на наркотични вещества се извършва единствено в тази хипотеза. От друга страна наличието на външни признаци се преценява от контролните органи. В случая от събраните доказателства в това

число и свидетелските показания на свидетеля К. ищецът е употребявал енергийни напитки, които е възможно да са повлияли на поведението му. Освен това самият С. в исковата си молба твърди, че е наближавало време да вземе инсулина си, поради което е започнал да се чувства зле във ВМА, а кръвната му захар е била висока, което също би могло да има външни признаци.

Съдът не споделя доводите на ищеца за незаконосъобразност на извършените от служители на ответника действия, свързани с проверка за употреба на алкохол, наркотични вещества или техните аналози, защото не са правно регламентирани, както в ЗДВП, така и в посочената Наредба № 1 № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози.

При тези данни не би могло да се приеме, че са извършени твърдените от ищеца незаконосъобразни действия от длъжностни лица на ответника, като предпоставка за присъждане на обезщетение по реда на ЗОДОВ.

Вредите, които ищецът е претърпял от фалшиво положителния тест за амфетамин и отнемането на СУМПС се претендират с отделен иск и се основават на отменен незаконосъобразен административен акт – заповедта за налагане на принудителна административна мярка.

При липса на доказателства за незаконосъобразни действия на служители на ответника, недоказани са и твърденията за понесени от ищеца неимуществени вреди като пряка и непосредствена последица от подобни действия.

При положение, че не се установява кумулативното наличие на предпоставките за репариране на вреди по реда на чл. 1 ЗОДОВ, исковата претенция на К. К. С. като неоснователна и недоказана следва да се отхвърли, както и акцесорната претенция за лихва.

Предвид изхода на спора и изричната претенция на процесуалния представител на ответника, ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв, на основание чл. 10, ал.4 от ЗОДОВ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 65-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ иска на К. К. С. от [населено място] срещу Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), за присъждане на обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразили се в стрес, обида, чувство на унижение и несправедливост, уронване на доброто име, в размер на 1000 лв., вследствие от незаконосъобразна проверка за наличие на наркотични вещества, извършена на 08.09.2022г. в [населено място] от служители на ответника, ведно със законната лихва от момента на увреждането (08.09.2023г) до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА К. К. С. от [населено място] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски по делото в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението за изготвянето му пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

